
Henrich Bille

MINNEORD

PÅL GULBRANDSEN

Mitt faglige forbilde og min gode venn Henrich Bille døde plutselig under sykkelstur i Drammensmarka siste søndag i august, bare 66 år gammel. Henrich ble født 4. juni 1951 og døde 27. august 2017.

Etter ti år i allmennpraksis der jeg etter hvert forsto at det var mye jeg ikke forsto, bestemte jeg meg for å ta et sykehusår ved Modum Bads Nervesanatorium for å oppnå spesialiteten. Der ville forsynet at jeg skulle komme under vingene til Henrich, i et team på fire som drev gruppebehandling av pasienter med spiseforstyrrelser og ulike personlighetsproblemer. Året ble til 18 måneder, og jeg nøler ikke med å karakterisere tiden som den mest lærerike i hele mitt legeliv. Det kan jeg ikke minst takke Henrich for.

Henrich var et oppkomme av kunnskap om menneskers atferd, spesielt om forsvarsmekanismer og følelser som skam og skyld. Han hadde en uovertruffen observasjonsevne som bunnet i stor nysgjerrighet og genuin interesse for alle han møtte, enten det gjaldt pasienter eller oss han arbeidet sammen med. Dermed var han også en glitrende teambygger. Med lun humor og alltid et smil på lur spredte han vennlighet og godhet rundt seg, og selv kjente jeg tillit til ham fra første møte. Dette kom godt med i en behandlingsmodell som tidvis kunne være svært krevende.

Selv om han utstrålte fred og fordragelighet, så våknet gutten i ham hver gang praten kom inn på fotball og for så vidt idrett generelt. I fotballkamper mot pasienter eller kolleger fra andre avdelinger ga han ikke ved dørene. Da var det seier som gjaldt! Men det var tap og vann med samme sinn. Det kostet ikke Henrich mye å innrømme et nederlag, han gledet seg alltid over andres fremgang.

Henrich tok medisinerutdanningen i Århus. Etter å ha blitt ferdig spesialist i psykiatri jobbet han de siste mer enn 20 årene ved ulike psykiatriske behandlingssteder i Drammensregionen. Han var en familiens mann, stedbundet, jordnær og vennekjær. At jeg ble kjent med Henrich fikk avgjørende betydning for hele min faglige utvikling, og at han skulle bli borte så tidlig er fryktelig vondt. Tapet er selvsagt ubotelig for Sissel, barna Tomas, Cecilie og Pål og de to snart voksne barnebarna. Det er godt å vite at de er en varm og sterk familie med en stor vennekrets i disse tider.

Publisert: 22. januar 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.1016
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 22. mars 2026.